

ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΠ, **ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης**.

Ταχυδρομική διεύθυνση: ΕΛΛΑΔΑ, Βόλος, Κ. Καρτάλη 184, ΤΚ 38221.

Τηλ. σταθερό: +302421055037, κινητό: +306976887021.

Ηλεκτρονική διεύθυνση: ppop@olympiakopantechnon.gr. Ιστότοπος ΟΠ: <http://olympiakopantechnon.gr/>.Αρ. πρωτ.: ΟΠ / ΠΠεξ-15 / 2016.02.10 / 1
Ακριβές αντίγραφο.

ΕΛΛΑΔΑ, Βόλος, Τετάρτη 10 Φεβρουαρίου 2016 / 1.42' μμ

ΠΡΟΤΑΣΗ

ΠΡΟΣ: 1. Τα οικονομικά υπουργεία της Ελλάδας, Ισπανίας, Ιταλίας, Πορτογαλίας.
2. Τα κοινοβουλευτικά κόμματα των ανωτέρω χωρών.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ: α. Στις πρεσβείες Ισπανίας, Ιταλίας και Πορτογαλίας στην Ελλάδα.
β. Στις ελληνικές πρεσβείες των ανωτέρω χωρών.
γ. Στον κ. **Γιάννη Βαρουφάκη**.

ΘΕΜΑ: Αντιμετώπιση οικονομικής και πολιτισμικής κρίσης.

ΣΧΕΤΙΚΑ: 1. ΟΠ Καταστατικό, άρθρο 12α.

ΣΥΝΗΜΜΕΝΑ: α. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΠΑΝΤΕΧΝΟΝ.

(Σημείωση για τους ελληνόγλωσσους: Θα παρατηρήσετε ότι αποφεύγεται σκόπιμα η έκθλιψη ('). Γίνεται για να είναι όσο το δυνατόν πιο πιστή η μετάφραση του εγγράφου, με αντιγραφή κι επικόλλησή του από τον ιστότοπο του θεσμού, σε όποια αυτόματη μηχανή μεταφράσεων).

Αξιότιμοι κύριοι και κυρίες,

επειδή για το **ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΠΑΝΤΕΧΝΟΝ**, η πολιτική και η κοινωνική δράση είναι πτυχές της ηθικής μετοχής στην Τέχνη κι επομένως εμπίπτουν άμεσα στο Ολυμπιακό Χωρικό των ενδιαφερόντων του (συν. α), αναλαμβάνω την ευθύνη να σας καταθέσω και τη δική του πρότυπη πρόταση για την έξοδο μιας χώρας από οικονομική και πολιτισμική κρίση, με σκοπό να γίνει η αφετηρία μιας πιο εμπειριστατωμένης μελέτης και συζήτησης από οικονομολόγους, ειδικούς υπαλλήλους και πάσης φύσεως ενδιαφερομένους, πάνω στον άξονα της βασικής κατευθύνσεώς της.

Εισαγωγή

Εκτιμώντας γενικά πως οι οικονομικές κρίσεις, είναι πρώτα από όλα βαθιά πολιτισμικές και πως έχουν να κάνουν κυρίως με την πιο σκοτεινή και φαύλη πλευρά του άκρατου πλουτισμού, οφείλουμε να διακρίνουμε πως ταυτόχρονα είναι και ο αυτόματος πιλότος της συρρίκνωσης του κοινωνικού πλούτου. Κι αυτό γιατί οι συνέπειες αυτού του ίδιου του στόχου, είναι η παρακμή κάθε κοινωνικής και πολιτισμικής ηθικής, που σε συνδυασμό με την ανελέητη εκμετάλλευση του εργατικού δυναμικού και των φυσικών πόρων, καταλήγει αναπόφευκτα στον ακρωτηριασμό και στον μαρασμό κάθε υγιούς οικονομικής δραστηριότητας, οπότε και στην αναπόφευκτη συρρίκνωση του ίδιου του κοινωνικού πλούτου!

Κι αυτό το φαινόμενο, παρατηρείται σε όλα ανεξαιρέτως τα οικονομικά συστήματα που θεωρητικά μονάχα εφαρμόζονται. Ο κομμουνισμός για παράδειγμα, πιο φιλολαϊκός βεβαίως αλλά μονάχα στα χαρτιά, δεσμευμένος από τις ιδεολογικές του αγκυλώσεις, αποκήρυξε ακόμη και την υγιή βάση του πλουτισμού, εκείνη του κινήτρου κάθε οικονομικής αναπτύξεως και γενικής κοινωνικής ευημερίας, φτάνοντας στο ακραίο σημείο της σχεδόν ποινικοποίησής του, οπότε όταν οι διεφθαρμένες κομματικές ηγεσίες του απέκτησαν αμύθητα πλούτη από την καταλήστευση των λαών τους, δεν είχαν την ηθική δικαιολογητική βάση της αξιοποιήσεώς του στην ... αμαρτωλή κατανάλωση. Συνεπώς η μόνη διέξοδος για την αξιοποίηση και απόλαυση αυτού του πλούτου, ήταν η δολοφονία του ίδιου του οικονομικού συστήματος που τις πλούτισε και η προδοσία των κοινωνιών που τις στήριξε κι έτσι αποφάσισαν, να ... αυτοκτονήσουν ομαδικώς!!! ...

Βεβαίως αυτό στην κοινή γνώμη, ερμηνεύτηκε ως νίκη του καπιταλισμού κατά του κομμουνισμού και αξιοποιήθηκε επικοινωνιακά ως ιδεολογικό συμπέρασμα, πως ο καπιταλισμός είναι το μόνο αξιόλογο λειτουργικό οικονομικό σύστημα! Κι όντως αυτό αποδείχθηκε, μόνο που είναι μια θλιβερή διαπίστωση κι όχι μια νίκη για την ανθρωπότητα. Κι αυτό γιατί πολύ απλά, ο καπιταλισμός άντεξε επειδή η φιλοσοφική και ιδεολογική του βάση, συνίσταται από κάθε μορφή λαϊκής ανηθικότητας και συνειδησιακού εκφυλισμού, οπότε αυτός προσιδιάζει περισσότερο στην κυρίαρχη υποκοουλτούρα του σημερινού homo idiot (ηλιθίου ανθρώπου) κι όχι ο κομμουνισμός. Εκπροσωπεί δηλαδή ιδεολογικά την μαζική αποχαύνωση και ηλιθιότητα των μαζικών **στοιχείων** του (των οπαδών του δηλαδή), την οποία βεβαίως επιδιώκει μεθοδικά και καλλιεργεί συστηματικά, ώστε η εκπαίδευσή τους στην πολιτική και πολιτισμική ανοχή, να εξυπηρετεί δεόντως τα ταξικά συμφέροντα των ηγετών τους. Αυτά όμως τα στοιχεία, δυστυχώς κατά κανόνα λόγω της αντικειμενικής τους πλειοψηφίας σε κάθε κοινωνική ομάδα, κυριαρχούν πάντοτε εις βάρος των υγιών **πολιτών**. Ως εκ τούτου λοιπόν, μονάχα τα στοιχεία του μπορούν να το θεωρήσουν νίκη κι όχι βεβαίως οποιοσδήποτε σοβαρός πολίτης στον πλανήτη! Και πως θα μπορούσε τάχα να θεωρηθεί νίκη για την ανθρωπότητα, η κυριαρχία της μαζικής ηλιθιότητας!!!; ...

Οφείλουμε όμως να υπογραμμίσουμε, πως στην πραγματικότητα, δεν υπάρχει κανένα απολύτως κράτος στον κόσμο, που να εφαρμόσει, ή που να εφαρμόζει αυτούσιες ούτε καν τις κεφαλαιώδεις αρχές και των δύο οικονομικών συστημάτων, όπως αυτές του υγιούς ανταγωνισμού και της κοινωνικής δικαιοσύνης που κατά ... διαβολική σύμπτωση, τυχαίνει να είναι και οι πιο φιλολαϊκές τους! Αντί αυτών των οικονομικών συστημάτων, όλα τα κράτη ανεξαιρέτως, προσαρμόζουν αιρετικά τις ιδεολογικές τους αρχές και κατά βούληση, ακριβώς μέχρι εκεί που τους επιτρέπει η κυρίαρχη ηθική της λαϊκής τους εξουσίας, που εκφράζεται με την ανοχή της στις εκάστοτε εθνικές κυβερνήσεις, παρότι υπηρετούν απροκάλυπτα και θεσμικά την πλούσια ολιγαρχία, με το αζημίωτο του προσωπικού τους σχετικού πλουτισμού, από τον έλεγχο και τη διαχείριση της κρατικής διαφθοράς. Έτσι κάθε φιλολαϊκή πλευρά των συστημάτων, παραμερίζεται μεθοδικά ώστε σε κάθε περίπτωση, να εξυπηρετεί το ταξικό συμφέρον της πλουτοκρατίας για άκρατο και άναρχο πλουτισμό, για την ικανοποίηση της προκλητικά γοητευτικής υπερκατανάλωσης και της ασύστολης κατασπατάλησης οποιοσδήποτε φυσικού ή κοινωνικού πόρου!

Είναι προφανές λοιπόν, πως δεν μπορούμε καν να συζητάμε για την καταλληλότητα αυτών των συστημάτων, πόσο μάλλον να βγάζουμε και ιδεολογικά συμπεράσματα, αφού στην γνήσια και πρότυπη φιλολαϊκή μορφή τους, και τα δύο αντικειμενικά και πρακτικά, δεν εφαρμόστηκαν ΠΟΤΕ και ΠΟΥΘΕΝΑ! Το μόνο που μπορούμε να αξιολογήσουμε στοχευμένα, είναι οι διάφορες αιρέσεις τους και η διαχείρισή τους από τις κατά τόπους ηγεσίες κάθε κράτους. Είναι επίσης προφανές, πως αντικειμενικά ουδέποτε οι υγιείς πολίτες δύναται να είναι υπεράριθμοι των μαζικών στοιχείων, οπότε μοιραία η οποιαδήποτε καπιταλιστική αίρεση ως ο αυθεντικότερος εκφραστής της μαζικής ηλιθιότητας, θα επικρατεί πάντοτε λόγω πλειοψηφίας, έναντι οποιασδήποτε άλλης ηθικής και υγιούς εναλλακτικής προτάσεως. Επομένως ο μόνος αντικειμενικός ευκαίσιος στόχος των πολιτών, πρακτικά περιορίζεται να είναι η όσο το δυνατόν καλύτερη οργάνωση αυτών των μαζών και η καθοδήγησή τους σε δυναμικούς ταξικούς αγώνες, ασκώντας έτσι την ανάλογη πίεση για δικαιότερη κατανομή του κοινωνικού πλούτου, στοχεύοντας ταυτόχρονα και στην αφύπνισή τους κι όχι δυστυχώς στη διεκδίκηση της κρατικής ηγεσίας (παρότι προφανώς θα ήταν το ιδανικότερο). Κι αυτό γιατί η δυστυχής κατά κανόνα παντοτινή κυριαρχία της ηλιθιότητας, καθιστά επίσης παντοτινά μηδαμινή την πιθανότητα επικράτησης οποιασδήποτε σοβαρής εναλλακτικής, αλλά και σε τυχαία ή συγκυριακή περίπτωση κατάκτησης της ηγεσίας από τους πολίτες, αυτή θα αποδειχθεί περίτρανα από αμιγώς δυσλειτουργική, έως και παντελώς ανεφάρμοστη μπροστά στον ανυπέρβλητο παράγοντα της ηλιθιότητας!

Αντί της διεκδικήσεως της εξουσίας λοιπόν και του αφανισμού κάθε καπιταλιστικής αιρέσεως, ως σοβαρός στόχος των πολιτών, ενδείκνυται να είναι η ακατάπαυστη μάχη εναντίον τους. Θα πρέπει να γίνει επιτέλους κατανοητό από τους πολίτες, πως λόγω της παγιωμένης τους μειοψηφίας και της αντικειμενικής αδυναμίας να καταστούν κάποτε υπεράριθμοι των μαζικών στοιχείων, είναι ασύγκριτα πολύ πιο χρήσιμος ένας καταματωμένος, παρά ένας νεκρός καπιταλισμός! Κι αυτό γιατί ο θάνατος σε μια μάχη, αυτομάτως ηρωοποιεί τον νεκρό στους οπαδούς του (ο βασιλιάς πέθανε, ζήτω ο βασιλιάς! / ο καπιταλισμός κινδυνεύει, ζήτω ο καπιταλισμός!!!; ...), τους συσπειρώνει και γίνεται το φυτώριο της νέας καταβολάδας του, που φυσικά δεν υπάρχει καμία εγγύηση πως θα είναι και πιο ανίσχυρη! Πως είναι προτιμότερο κάθε φορά που διψούν, να πληγώνουν όσο χρειάζεται και να πίνουν το αίμα των καπιταλιστικών αιρέσεων μέχρι να ξεδιψάσουν, παρά κάποτε να το πιουν άπαξ, γιατί μετά με τι θα ξεδιψάνε!!!; ... Με την κομμουνιστική πενία!!!; ...

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΧΑΡΤΑ

**... Για την κοινωνική ισορροπία και συνοχή,
απαιτείται οι πλούσιοι να δημιουργούν τον πλούτο**

**(αφού μονάχα αυτή την ικανότητα έχουν)
και οι πολίτες να τον διαχειρίζονται με κοινωνική δικαιοσύνη,
έτσι ώστε να τον απολαμβάνει ολόκληρη η κοινωνία! ...**

Και για να γίνει περισσότερο κατανοητή η Κοινωνική Χάρτα και η αναγκαιότητα της συστηματικής καλλιέργειας των καπιταλιστικών αιρέσεων, σημειώνεται πως τουλάχιστον η σημερινή παγκόσμια οικονομική κρίση, οφείλεται στο ότι η τελευταία καπιταλιστική αίρεση (καταβολάδα) του νεοφιλελευθερισμού, παρέσυρε εντέχνως τα στοιχεία σε ανεξέλεγκτο δανεισμό με σκοπό τον απόλυτο έλεγχό τους, αλλά ως προϊόν των ανοήτων πλουσίων που τη διαχειρίζονται, επέφερε αυτόματα την οικονομική δυσκαμψία των μαζών, κατά συνέπεια τον περιορισμό της βιομηχανικής παραγωγής και την εκτίναξη της ανεργίας, δηλαδή το συνώνυμο της υποκατανάλωσης. Ουσιαστικά δηλαδή οι πλούσιοι, προκειμένου να ελέγξουν και να εκμεταλλευτούν περισσότερο τα λαϊκά στοιχεία, τα παρέσυραν συνειδητά και αυτοβούλως σε έναν ακατάσχετο και αεριτζιδικό δανεισμό, ο οποίος όμως είχε ως τελικό αποτέλεσμα μέσα από την φτωχοποίηση των στοιχείων, να προκαλέσει αυτόματα και τον δραστικό περιορισμό του δικού τους προσωπικού πλούτου!!! ... Δηλαδή υπέθαψαν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τον εαυτό τους σαν να ήθελαν να αυτοκτονήσουν όπως οι κομμουνιστές!!! ... Εάν αυτό δεν είναι η απόλυτη απόδειξη της ηλιθιότητάς τους, τότε τι είναι!!!!;; ...

Επειδή όμως γρήγορα συνειδητοποιήσαν το αδιέξοδο αλλά δεν μπορούσαν και να το χωνέψουν, οι μόνες λύσεις που είχαν, ήταν είτε να φαγωθούν μεταξύ τους και στους εναπομείναντες να προστεθεί ο πλούτος των χαμένων, είτε ο υπόλοιπος κοινωνικός πλούτος, να μοιραστεί με μικρότερο ποσοστό στα λαϊκά στοιχεία και να καρπωθούν το περίσσειμα. Και φυσικά, αποφάσισαν το δεύτερο και για αυτό ακριβώς, οφείλουμε το θαυμασμό μας στη βαθιά ταξική τους συνείδηση και κάποτε αυτή η συνείδηση, θα πρέπει να παραδειγματίσει αναλόγως και τους φτωχούς που δεν έχουν την αντίστοιχη δική τους! Έτσι διέλυσαν την μεσαία τάξη και μοιράστηκαν το δικό της οικονομικό ποσοστό στον κοινωνικό πλούτο. Παραδοσιακά πιστοί ή και παγιδευμένοι στην ηλιθιότητά τους όμως, οι κατά τόπους νεοφιλελεύθεροι αιρετικοί, φαίνεται σα να μην έχουν καταλάβει ακόμα πως η φτωχοποίηση των λαών, οδηγεί και στην φτωχοποίηση των εαυτών τους!!! ... Φαίνεται σαν να μην έχουν καν υποψιαστεί πως το να είσαι πλούσιος σε μια πρωτόγονη κοινότητα της ζούγκλας, δεν έχει καμία σχέση με το να είσαι πλούσιος στο City του Λονδίνου ή στην Βέρνη της Ελβετίας, όπου οι πολίτες τους ευημερούν!!! ... ..

Για την αντιμετώπιση λοιπόν αυτών των ηλιθίων, που δυστυχώς είναι μέρος των κοινωνιών μας και δυστυχώς επίσης η πολιτισμική ηθική, δεν επιτρέπει ακόμη και τον βιολογικό τους αφανισμό αφού αναπτύσσονται ως γάγγραινα εις βάρος των λαών και θα ήταν μια πρώτη ενδεχόμενη αποτελεσματική αντιμετώπιση, είναι άκρως επιτακτική κι επιβεβλημένη η δραστηριοποίηση των πολιτών, με ενεργητική και δυναμική αρπαγή της οικονομικής διαχείρισεως του κοινωνικού πλούτου από τους ηλιθίους και το πέρασμά της στην απόλυτη εποπτεία και δικαιοδοσία τους, με βάση την παραπάνω Κοινωνική Χάρτα ... Τούτο όμως φαντάζει κάπως ουτοπικό, καθώς η δυναμική επιβολή του δικαίου, παρότι δικαιολογημένη και αυτονόητα επιβεβλημένη, έρχεται σε άμεση σύγκρουση με την παρακμιακή ηθική των μαζικών στοιχείων, παρότι θα γινότανε κυρίως για τη δική τους ευημερία, κάτι όμως που ως στοιχεία, αδυνατούν να το αντιληφθούν!!!!;; ...

Η πρόταση

Στα πλαίσια της ανωτέρω θεωρητικής προσεγγίσεως λοιπόν και για την αντιμετώπιση των υφισταμένων πολιτισμικών οικονομικών κρίσεων, προτείνεται στα πολιτικά κράτη (σε αυτά δηλαδή όπου εκτός των στοιχείων υπάρχουν και πραγματικοί πολίτες), για την εξισορρόπηση και τον έλεγχο της καταστάσεως, αντί του δυσβάσταχτου εξωτερικού κρατικού δανεισμού, να προβαίνουν σε εσωτερικό «**ΕΡΓΟΔΑΝΕΙΣΜΟ**».

Ως εργοδανεισμός ορίζεται, η ανάληψη των χρεών των πολιτών με αντάλλαγμα των δημοσίων υπηρεσιών τους και περιοριστικά, μέχρι της εξοφλήσεως των χρεών τους. Ή αντίστροφα, η εξυπηρέτηση των χρεών του λαού, με την παροχή δημοσίων υπηρεσιών του.

Αυτό πρακτικά μεταφράζεται, πως εφόσον η κοινωνική ηθική και ανοχή, επιτρέπει ακόμα το κύλισμα του οικονομικού βάρους των κόκκινων χρεών στις πλάτες του συνόλου των πολιτών μέσω του εξωτερικού δανεισμού των χωρών και της αδιέξοδης προστασίας των τραπεζών τους, ας προσφέρουν επιτέλους κάτι κι αυτοί οι υπαίτιοι στο κοινωνικό σύνολο, που επωμίζεται την απρνοησία τους και την εγκληματική διολίσθησή τους στα τυχοδιωκτικά χρηματιστηριακά παιχνίδια, ή τα τζογαδόρικα, πρόστυχα και άκρατα νεοφιλελεύθερα δάνεια. Δηλαδή προτείνεται η θεσμοθέτηση της δυνατότητας αναλήψεως από το κράτος, της εξοφλήσεως των οποιωνδήποτε κόκκινων ιδιωτικών ή και επιχειρηματικών δανείων, με αντάλλαγμα τις δημόσιες υπηρεσίες του δανειολήπτη ή ακόμη και εκπροσώπου του.

Συγκεκριμένα να υπάρξει η δυνατότητα οποιοσδήποτε πολίτης αδυνατεί να αποπληρώσει τα χρέη του από ανυπέρβλητες αιτίες όπως υγείας, πτώχευσης, ανεργίας κλπ, να προβαίνει σε σύμβαση με το κράτος βάση της οποίας, αυτό θα αναλαμβάνει την εξόφληση του δανείου του, προσλαμβάνοντάς τον ως εργοδανεικό υπάλληλο. Οι εργοδανεικοί υπάλληλοι, θα είναι δημόσιοι υπάλληλοι υπό το διοικητικό και πειθαρχικό καθεστώς των μονίμων δημοσίων συναδέλφων τους, αλλά ο μισθός τους θα κατατίθεται μέσω τραπεζικού λογαριασμού, ολόκληρος και απευθείας στον δανειοδότη τους, μέχρι της εξοφλήσεως του δανείου. Φυσικά η εργοδανεική τους υπηρεσία, θα διακόπτεται με την αποπληρωμή του δανείου, ή οποτεδήποτε το επιθυμούν οι ίδιοι, ή οποτεδήποτε καταργηθεί η οργανική θέση που θα καλύπτουν. Εάν δε κάποιος εργοδανεικός υπάλληλος, επιθυμεί και περαιτέρω παροχές όπως την αντίστοιχη υγειονομική περίθαλψη των δημοσίων συναδέλφων του, ή την ίδια ασφαλιστική κάλυψη, ή και την αναγνώριση της υπηρεσίας του, αυτό θα επιβαρύνει αναλογικά και τη μηνιαία καταβολή της δόσης του δανείου, με την ανάλογη επιμήκυνση της εργοδανεικής σύμβασης.

Επιπλέον να υπάρχει ακόμη και η δυνατότητα, η εργοδανεική σύμβαση να επιτρέπει πέραν της αυτοπρόσωπης πρόσληψης του δανειολήπτη, την πρόσληψη και επιπλέον άλλων εργοδανεικών υπαλλήλων, των οποίων ο μισθός θα κατατίθεται κι αυτός απευθείας στον δανειοδότη του πρώτου δανειολήπτη. Ή ακόμη και τη δυνατότητα άλλων δημοσίων υπαλλήλων, να συνδράμουν στην εξυπηρέτηση του δανειολήπτη, είτε με οποιοδήποτε ποσοστό του μισθού τους, είτε με ανάλογη υπερωριακή απασχόληση. Έτσι το δημόσιο θα εξασφαλίζει τη λειτουργία των υπηρεσιών του με πολύ λιγότερο οικονομικό κόστος από αυτό του δυσβάσταχτου εξωτερικού δανεισμού, αλλά και η κοινωνία ολόκληρη θα αποκομίζει ανυπολόγιστο κοινωνικό όφελος, που είναι άκρως απαραίτητο για τη διατήρηση της κοινωνικής συνοχής, όπως για παράδειγμα μέσω της δραστηρικής μείωσης των συνεπειών από την απερίγραπτη ψυχοπαθολογική οκνηρία στην οποία περιέρχονται άθελά τους οι άνεργοι, ως συνέπεια των ενοχικών συνδρόμων έναντι αυτών που τους συμπαραστέκονται κι επιβαρύνουν παρασιτικά, αφού για όσον καιρό δεν βρίσκουν δουλειά αντί της ψυχοφθόρας ανεργίας θα τους δίνεται η δυνατότητα ως εργοδανεικοί υπάλληλοι, τουλάχιστον να εξυπηρετούν τις δανειακές εκκρεμότητες των προστατών τους και κατά κάποιον τρόπο, να ανταποκρίνονται στην υποχρέωση απέναντί τους. Έτσι μέσα από την έστω και με αυτόν τον ιδιότυπο τρόπο ένταξη των κόκκινων δανειοληπτών ή και των ανέργων ξανά στην ευρύτερη κοινωνική δραστηριότητα και στην συμμετοχή στην παραγωγική διαδικασία του κοινωνικού πλούτου, όχι μόνο θα συσφιχθούν οι διαπροσωπικές κοινωνικές σχέσεις και θα ενισχυθεί η κοινωνική συνοχή των λαών, αλλά σίγουρα θα επιτευχθεί και η επανεκκίνηση της οικονομίας, καθώς από σβησμένες σκουριασμένες μηχανές της οποίας είναι σήμερα όλοι αυτοί, μπορούν κάλλιστα να μετατραπούν στις ατμομηχανές του συρμού της. Όσο για τις οργανικές θέσεις που θα καλύπτουν στις δημόσιες υπηρεσίες, αυτές θα μπορούσαν να είναι είτε εξ αρχής χαρακτηρισμένες ως εργοδανεικές με συγκεκριμένη αποστολή, απαίτηση συγκεκριμένων προσόντων ή ειδικοτήτων κλπ, είτε κατά την κάλυψη των κενών που θα προκύπτουν, οι εργοδανεικοί υπάλληλοι να μοριοδοτούνται προνομιακά.

Κατά αντιστοιχία των ιδιωτικών εργοδανεικών συμβάσεων, να υπάρχει η δυνατότητα ακόμη και επιχειρηματικών, έτσι ώστε επιχειρήσεις που αδυνατούν να ανταποκριθούν στις δανειακές υποχρεώσεις τους, να εντάσσονται σε εργοδανεική σύμβαση με το κράτος και να προσφέρουν είτε τις υπηρεσίες, είτε τα αναλώσιμα προϊόντα τους, είτε την παραχώρηση του προσωπικού τους ή και των περιουσιακών τους στοιχείων για την δημόσια αξιοποίησή τους κλπ.

Επίλογος

Βεβαίως οι οικονομολόγοι κι οι αρμόδιοι υπηρεσιακοί σας παράγοντες, σίγουρα μπορούν να βρουν πολύ καλύτερους τρόπους για την αξιοποίηση και τροποποίηση της βασικής ιδέας της προτάσεως, έτσι ώστε να επιφέρει τα καλύτερα δυνατά αποτελέσματα. Σε κάθε περίπτωση πάντως, η πρόταση μπορεί να συμβάλει σε περαιτέρω πρωτότυπους προβληματισμούς και μπορεί να φανεί εξαιρετικά χρήσιμη σε νέου τύπου πολιτικούς σχεδιασμούς. Για αυτό σας ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας και την επιμέλεια που θα επιδείξετε κατά τη διαπραγματεύσή της.

Με τιμή
για το « **ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΠΑΝΤΕΧΝΟΝ** »
ο ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΠ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης

Εξωτερικός σύνδεσμος της ΠΡΟΤΑΣΕΩΣ: <http://olympiakopantechon.gr/latest-news/> No 10.

<https://www.facebook.com/groups/olympiakopantechon/>
<https://twitter.com/olympiakopante>

<https://plus.google.com/u/0/102138309701529715729>
<http://antoniosmartinis.blogspot.gr/>

